

TUUKKI

1/2003

Joensuun Perhokalastajat ry

T u i k k i

Joensuun Pehokalastajat ry:n jäsenlehti 1/2003

SISÄLTÖ

Halivilivoo _____	3
Kerhoillat ohjelma ja sidontaillat, kevät 2003 _____	4
The Double Humpy _____	5
Kuusinkijoki, taimenjoki _____	7
Kesällä 2002 _____	11
Nyt perhoja sitomaan! _____	13
Perhokalastus- ja Urheilukalastuslehden vuosikertojen tilauslomake _____	15
Vuoden 2003 hallitus _____	16

Kannessa Kuusinkijoki elokuussa 2002, kuva Eero Kuittinen.

© Joensuun Pehokalastajat ry
www.joensuunperhokalastajat.cjb.net
Taitto: Maarit Ignatius, gsm 050 354 8453,
s-posti: maarit.ignatius@surfeu.fi

**JOENSUUN
NOSTAJAT OY 24h**

www.joensuunnostajat.fi
Lylykoskentie 12 b, 80130 Joensuu
Puhelin (013) 123 177
Faksi (013) 123 353
S-posti: info@joensuunnostajat.fi

- AUTONOSTURIT
- SIIRTORULLASTOT JA TUNKIT
- TRUKIT
- HIAB / VL-AUTOT
- KUROTTAJAT
- ILMATYYNYT

HALIVILIVOO

halivilivoo

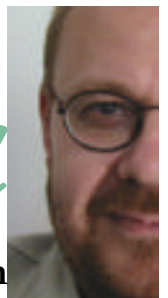
Toivotan kanssa Siskoille ja Veljille menestyksellistä uutta vuotta. Suokoon Ahti ja Tapio onnellisia hetkiä virtaavien vetten ääressä. “Perhokalastus on parhainta nojatuolissa”, lausui muuan haaveilija. Joten kesää odotellessa:

“Atlantinlohen kalastus on rituaalinomaista, kokemuksen hiomaa puuhaa. Onkija haeskelee joesta sopivia kohtia, jossa lohnet todennäköisimmin piileskelevät vaeltaessaan ylävirtaan. Onkimies heilauttaa vapaansa kohti alavirtaa 45 asteen kulmassa ja antaa virran heilutelle perhoa, kunnes se sijaitsee samansuuntaisesti rantaviivan kanssa, nykii perhoa muutamia metrejä takaisinpäin, vetää siimaa runsaasti sisään, ottaa askeleen pari alavirtaan ja aloittaa koko prosessin uudelleen. Toimitusta kutsutaan veden peittämiseksi. Monille kalamiehille veden peittäminen on pelkkää helvettä, niin tylsää ettei pysty sanoin kuvailemaan, kertakaikkista ajan hukkaa. Vastaavasti intomieliselle lohenerhokalastajalle veden peitto on jo sinänsä taivas, toistuva, rauhallinen tapahtuma, jonka aikana heittäjä voi ihailla siiman juoksua, veden liikettä ja ympäröivän maiseman hienoja vivahteita -sääksen tai vesilintujen tempuista mitään puhumattakaan. Lohen perhokalastaja saattaa peittää vettä päiväkausia ilman, että kala syö kertaakaan; ja sitten parahiksi kun heittokättä jo särkee, kämmen on rakoilla ja ajatukset seilaavat jälleen kertaalleen jossain merkityksettömässä elämäntapahtumassa, siima äkkiä pysähtyy ja siinä tuntuu voimallinen nykäisy. Päiväunelmat päättyvät siihen paikkaan. Todellisuus korvaa ne. Vavan taipuessa terävälle kaarelle veden pinnassa tempoilee hopeinen kala; perhokalastaja on saanut siimaansa villilohen. Eväkäs sinkoilee edestakaisin joessa niin, että siima hypähtää pois kelalta. Kalan menettäminen käy jo mielessä, mutta lopulta onkimies saa vonkaleen kelatuksi ja antaa sen levätä jonkin aikaa matalassa vedessä soralla, ennen kuin irrottaa koukun ja katsahtaa villin näköisenä tuijottavaan silmään. Kun näin tapahtuu, onkimies on koukussa. Sen jälkeen hän tietää aina, että siima saattaa seisahtua päivän 277. heitolla, ja tietää toisenkin villielävän voivan saapua mereltä ja, kerrassaan selittämättömästi, kiinnittyä hohtavaan perhoon.”

(Fen Montaigne; Perhokalastajan pitkä marssi Kuolasta Kamtsatkaan)

Puheenjohtaja

Pasi Kettunen

Kerhoillat

ohjelma kevät 2003

TUULISOLMUN TILOISSA TIISTAISIN KLO 18.00

- VK 3** 14.1. Uuden Vuoden 2003 kahvit ja talkooilta!!! Perinteenä on ollut laittaa seuran kirjasto ja perhonsidontakaappi kuntoon tulevaa vuotta varten.
- VK 4** 21.1. Aiheena perhomateriaalien säilyttäminen. Katsomme kuinka se käy Dylon kuumaväreillä ja Veniardin väripulverilla. Jos on jokin materiaali tuottanut ongelmia värin imeytymisen suhteen, niin ota mukaan...pohdimme yhdessä mitä asialle voisi tehdä! Vetäjänä Olli Koskinen ja Pasi Kettunen.
- VK 5** 28.1. Kukapa ei olisi joskus miettinyt vavan rakentamista omakätisesti. Kinnarin Kari-Jussi ja Kukkosen Juha ovat laittaneet vapoja pystyyn varmasti yhtä paljon kuin Ilomantsilaiset isännät riukuja pisteaitoihinsa. Miehet kertovat kuinka päästä hommasta jyvälle, varmasti ammattimaisin ottein.
- VK 6** 4.2. Joensuun koskien kalastusjärjestelyt ovat muutoksen ja kehityksen murroksessa. Ajankohtainen on myös Lieksan Järvilohiprojekti. Korhosen Toivo saapuu kerhoiltaamme kertomaan missä mennään.
- VK 7** 11.2. Teemana lohen soutukalastus! Saamme kerhoiltaan vieraaksi melkoisen kokemuksen omaavan lohestajan Matti J. Salosen, joka on tullut tutuksi mm. Ronkaisen Teron ja Matti J. Särömaan "Tenon tarinat"-kirjan kautta. Astumme Atlantin lohen mietteisiin ja pohdimme soutukalastuksen saloja.
- VK 8** 18.2. Sama teema jatkuu. Tunnettu eräkirjailija ja lohenkalastuksen konkari Matti Kettunen kertoo kokemuksistaan Tenon soutamisesta. Saatamme ohessa katsella hieman Matin käyttämiä lohen soutuperhojakin.
- VK 9** 25.2. Videoilta.
- Talviloma viikolla 10 ei ohjelmaa!!! Laittakaa siis penkit lujille, höyhenet pölisemään ja pilkit avantoon, sillä huhtikuun alussa pidämme pilkkikilpailut. Niistä lisää seuraavassa Tuikissa.**
- VK 11** 11.3. Kevätkokous, jonne ovat kaikki jäsenet tervetulleita. Ottamalla osaa voit vaikuttaa seuramme päätöksentekoon ja kehittymiseen!
- VK 12** 18.3. Valmistautuminen sumukorento-kauteen. Etsimme vastausta joka vuotisen kysymykseen mikä onkaan hyvä ja toimiva sidos sumarikalaan. Tästä on varmasti jokaisella omat kokemuksensa. Jos rohkenisitte ottaa joitain omia sidoksia mukaan niin voitaisiin hieman katsella millaisia yhdistäviä tekijöitä kalastavilla sumarisidoksilla on! Selvitämme myös millaista tutkimustietoa sumukorennosta on kirjoitettu. Vetäjänä Olli Koskinen.
- VK 13** 25.3. Videoilta.

Kevään 2003 sidontaillat,

~~jatkuvat normaalisti aikaa 10.1.2003,~~
torstaisin klo 18.00! Tuulisolmulla

HAHLE-RYHMÄ

Myyntikonttori Polvijärvi

Vasarakankaantie 10
83700 Polvijärvi
Puh. 0201 809 366
Faksi 0201 809 361
Gsm 040 703 8530

*Hahle Oy on vuonna 1964
perustettu kaluste- ja
huonekaluteollisuuden
hela- ja tarviketoimittaja,
markkinoija ja maahantuojana.*

HAHLE OY

Hyttimestarinkuja 3
02780 Espoo
E-mail: hahle@hahle.com
Internet: www.hahle.com

The Double Humpy *“The Orange Double Humpy”*

- Olli Koskinen -

“Pojat, sen on sitten tultava just eikä melekein!”, tokaisi luokanopettaja lastutessaan lankkua omaviritteisellä pokasahallaan timpuritöidensä lomassa. Ja kuin suvilumi peltikatolta, romahti ajatukseni erinomaisesta sidoksesta lattianrakoon, kieputtaessani kyseistä The Humpyn terhakampaa versiota koukulle. Taivuttaessani ensimmäisiä siipihaivenia pystyyn, huomasin pelerin olevan jo menetetty. Ylipitkiksi kun pääsivät viuhahtamaan. Viriilinä miehenä ajattelin kuitenkin kääntää homman edukseni. Ryhdyin villisti selaamaan jo keskeltä kynittyä kukon niskaani, tavoitteenani etsiä hieman pidempiä siikasyhtymiä. Onnistuin. Lopputulos oli kuitenkin jo ennaltamäärätty. Sidoksen silhuetti tavoitteli uhkaavasti leukaani ja muodosti lukulamppuni sekä auringonvalon synteessä seinään pallomaisen kuvion, ampiaisen kotia muistuttavan haloilmiön. Viistäytystarkoitukseen, ajattelin.

Vinkkejä sidontaan

Koukun tulisi olla pitkävärtinen, 2–3 x long. Mahdollisimman aito pintakoukku on tietysti paras valinta. Mutta tarkoitukseen soveltuvat

ihan hyvin myös ohutlankaiset ja kaarevat pitkävärtiset nymfikoukut, joihin näkee usein sidotun mm. amerikkalaisia kookkaita Stimulator-pintureita.

Sidonta alkaa koukun varren puolittamisella. Toinen Humpy tempaistaan vasemmalle ja toinen oikealle puolikkaalle. Perho koostuu siis kahdesta erillisestä “sidos-osasta”. Pырstön materiaali kannattaa valkata siten, että se ei olisi aivan samaa värisävyä selkien ja siipien kanssa. Siten ne olisi vaivattomampi erottaa toisistaan selkien kääntövaiheessa. Sitominen onnistuu kyllä saman värisistä materiaaleistakin. Silloin on vaan ratkaistava “karvojen erottelu”-vaihe jollain tavalla. Taivuttelemallakin pääsee pitkälle. Amerikkalaisten The Humpy-sidosten pyrstöissä näkee usein käytettävän hirveä, joka on yleissävyltään tummaa. Se erottuu hyvin vaaleampaa peuraa tai elkiä vasten ja ajaa siten asiansa. Malliperhon tarpeisiin hirveä ei vaan tunnut löytyvän mistään. Peuraa olikin sitten pussit pullollaan. Joten siitpä sitten viuhautin.

Kun ensimmäinen sidos-osa on paukkastu kasaan, alkaa ehkä sidoksen vaativin vaihe, eli toisen sidos-osan kasaaminen. Sidonta-alaa

tulisi olla jäljellä vielä puolet varresta, plus pään vaatima ala. Tähän "sidosten risteykseen" syn-tyy helposti kynnyks. Se pitäisi saada vältettyä, muuten silhuetti ei näytä kovin yhtenevältä. Silmähän sen sitten kertoo jos näin käy. Run- gon tulisi jatkua mahdollisimman tasaisesti tai korkeintaan hitusen paksunevasti eteen päin.

Tässä vaiheessa etummaisen sidososan runko ja selkäkimppu kannattaa sitoa niin tiiviisti taka- häkilän juureen kuin on mahdollista. Lisäksi, kelluvuuden kannalta ohuempi runko on pa- rempi kuin paksumpi. Rungon ja selän materi- aalien suhteet olisikin hyvä miettiä niin, että perho kelluisi jo ilman häkilöiden apua.

Mittasuhteet pähkinänkuoressa:

The Double Humpyn klassiset mittasuhteet, kun varren pituus on 20 mm

Varren puolituksen jälkeen kummankin "sidos-osan" tai Humpyn mitaksi saadaan n. 10mm. Tässä yhteydessä on hyvä tietysti ottaa huomioon, että pää pudotetaan pois laskuista. Sille jätetään koukun silmukan juureen pari millia tilaa.

Runkojen mitat ovat klassisten mittasuhteitten mukaisesti 2/3 tuosta mitasta, eli noin 6 mm. Häkilät kiedotaan loppuosalle, 1/3 pätkälle, joka vastaa luonnossa noin 3–4mm aluetta. Usein näkee sidotun hieman tuuheampia sidoksia, joissa runko ja häkilä ovat saaneet varrella yhtä pal- jon sidonta-alaa, kuten malliperhossa. Siinä mitat poikkeavat normeista. Pyrstön mitoiksi ovat yleistyneet amerikkassa sekä runkojen että varren mitat, jotka vastaavat luonnossa joko n. 10mm tai 20 mm sidonta-alaa. Häkilät valkataan normaalisti 1 1/2 kertaa koukun kidan mittaisiksi. Eli jos viivoitin näyttää kidan leveydeksi vaikkapa 12 mm, häkilän siikasten pituuden tulisi osua 18 mm paikkeille. Siivet voidaan tehdä runkojen mittaiseksi, eli pituudeltaan 20 mm. Ne tulisi siis sitoa hieman häkilöitä pidemmiksi.

Resepti

**löytyy mm. taimenperhojen yleisteoksesta "Flies for Trout",
Dick Stewart & Farrow Allen,
All-Purpose Dry Flies s. 10**

Koukku: Pitkävärtiset pintaperhokoukku-mallit 2–3 x long, nro 8–10. Oheisessa perhossa TMC 2302, 2 x long, nro 8 (Nymphs & Dry Flies).

Sidontalanka: Roman Moserin sidontalanka sopii tähän vallan mainiosti. Se kestää kovaa kiristämistä ja kiertyy litteänä. Rungon värinen (keltainen, oranssi, punainen tms.).

Pyrstö: Elk tai peura.

Runko: (underbody/underbelly) Sidontalanka tai silkki. Väritys kuten sid.lanka.

Selkä (overbody): Vaalea elk tai peura.

Siivet: Elk tai peura.

Häkilät: Grizzly ja Ginger.

Kuusinkijoki, *taimenjoki*

Teno oli käyty ja syksy lähestyi. Mitä tehdä, kun lohimerkkinen kala oli saamatta? Jutustelu Salosen Tommin kanssa Kuusinkijoen lohimaisista taimenista sai tekemään erikoisen päätöksen. Lähettäisiin Kuusamoon Kuusinkijolle viikonloppukalaan Tommin laina-asuntoautolla. Lähtö olisi perjantaina heti töitten jälkeen, jolloin kerettäis kalastaa yhden vuorokauden lupa. No, kalastus Kuusingilla tapahtuu pääosin öisin, joten ei muuta kun matkaan.

Mikä on Kuusinkijoki?

Kuusinkijolle noin puoliväliin, pääsee kätevästi, kun ajaa Kuusamosta valtatie E63 pohjoiseen ja kääntyy keskustajamasta muutaman kilometrin päästä Vuotungintielle. Siitä joelle on matkaa vielä noin 40 km.

Joki on suosittu kalastajien taimenjoki, koska siihen nousee Venäjän puolelta Paana- ja Pääjärvestä taimenta kudulle sekä syönnökselle. Alajuoksu on kuulemma parasta kalastusalueita ja kalastuksen paine näyttääkin keskittynyt juuri sinne. Kuusingin tavoitelluin saaliskala on suurtaimen ja tilastojen mukaan taimenen keskikoko on 4–5 kg. Kalastus joella tapahtuu samoin säännöin kuin Tenolla, pooleilla (ringissä) on sama jonotuskäytäntö. Merkittyjä pooleja joella on jotakuinkin 20. Me valittiin asemaksi joen alaosassa oleva Takkupyörre. Oliko se ehkä taimenparatiisi?

Takkupyörre

Lupien saanti tuotti erinäisiä vaikeuksia ja komelluksia sillä saavuimme perille perjantaina 23. elokuuta kellon ollessa jo 23:00. Yön pimeydessä päätimme, jättää luvanoston aamuun ja yövyimme kohdalle sattuneen soramontun reunassa. Aamulla yllätys oli suuri, kun huomasimme olevamme soramontun sijaan Kuusingin rannassa

ja luvanmyyntipaikkaan oli matkaa pari kilometriä. Suuntasimme camping-alueelle, jonne olin etukäteen sopinut tulostamme, mutta paikka oli kiinni. Rouva oli lähtenyt käymään kaupassa. Odotimme reilun tunnin sivusta tulleen karhukoiran kanssa. Onneksemme rouva “kipaisi” vain lähikaupassa. Tosin välimatkat Kuusamon erämaassa on suurin piirtein samat kuin Lapissa. Eli joka paikkaan on hirvittävästi matkaa. Luvat saatiin ja tuoret kahvit myös.

Takkupyörteelle päädyttiin, kun ajettiin Suorajärventietä niin pitkään, että vastaan tuli Jelestimjärventien kyltti. Sitä sitten ajettiin melkoinen matka ennen kuin vastaan tuli viitta Takkupyörteelle. Suorajärventieltä pääsee myös Takalammille, Sipinkoskelle ja Hanhisuvantoon sekä Saunavaaran montulle. Takkupyörre on kuitenkin Kuusinkijoen suosituin ja parhain kalastuspaikka Lohipyörteen ohella. Alas kalapaikalle oli, törmällä olevalta tieltä ja leiriytymispaikaltamme, matkaa noin 300 metriä. Leiriytymisalueita alajuoksulla on myös Lohipyörteessä, Saunavaaran montulla sekä Koivusaarella.

Parkkeerattuamme matkailuauton, hyvinkin siistiin leiriytymispaikkaan, laskeuduimme polkua pitkin Kuusinkijoen rantaan Takkusuvannon kohdalle. Paikalla oli koneonkimies Tampereelta. Hän kertoi saaneensa edellisenä yönä vieheen päähän noin nelikiloisen taimenen. Kalan hän oli vaivoin saanut väsytyttyä rantaan, mutta menettänyt sitten koukkausvaiheessa. Hän kertoi ostaneensa uuden lohikoukun, ensimmäisensä, tätä kalareissuaan varten. Vahinko oli tapahtunut siinä, ettei hän ollut teroittanut uuden nostokoukkunsa kärkeä. “No, kantapään kautta oppi menee helpoiten ytimeen asti” tuumasi kaveri.

Istuimme Tommin kanssa hetken suvannonrannassa ja koimme elämämme yllätyksen.

Suvannossa alkoi hyppiä useita noin 4–6 kilosija tummia taimenia. Luonnontaimenta ja kuinka suurta! Tuli muuten poikiin vauhtia. Juostiin hakemaan onget alas rantaan. Olimme todellakin saapuneet taimenparatiisiin vaikka emme saisi ensimmäistäkään taimenta. Noustessa rinnettä ylös emme enää ihmetelleet miksi kalastus Kuusingilla tapahtuu kahden käden lohivaivoilla.

Hyppiviä taimenia

Veden vähyydestä johtuen joki oli kapea, leveimmillään niillä kohdin noin 30 metriä ja osaltaan hyvinkin matala. Ei muuta, kun lohivavat kasaan ja ongelle. Kahlasin aluksi Takkusuvannon niskankohdalta 40 cm vedessä joen länsipuolelle. Tommi aloitti itäpuolelta suvannon niskalta. Taimenet hyppivät edelleen ja koon pystyi melkein mittaamaan, mutta ei valokuvaamaan, koska kädet puristivat ongen korkkia sen verran tarmokkaasti. Aloitin kookkaalla streamerilla, ei tapahtumia. Pintakalaa, vaihdoin bomberiin. Isot taimenet hyppivät komeasti siiman yli. Ei tärppejä. Vaihdoin yhden käden vapaan ja pieneen pintaperhoon. Jo rupesi ottamaan ja tarttumaan. Harjusta, ei mitää täyttävää.

Seuraavien kolmen tunnin kalastus oli erittäin jännää näyttäytyvien taimenten johdosta. Kalojen saattoi nähdä uivan aivan läheltä suvannon syvänteeseen. Koneonkimieskin sai muutamia tärppejä, ei tarttuneet kuitenkaan kiinni. Kalastajia poolilla ei ollut tungokseen

Takkusuvanto

asti. Saimme kalastella kolmeen mieheen. Kolmen tunnin kalastusession jälkeen päätimme nousta majoitteelle ruokailemaan.

Tommin tietojen mukaan kalastus joella tapahtuu pääosin keskiyöllä, syvässä pimeydessä. Ylhäällä törmällä jututimme muutamaa paikallista kalastajaa, jotka kertoivat ettei niitä hyppiviä taimenia saa kukaan kiinni perhoon. No, hauskaa se yritys joka tapauksessa oli. Syötiin ja valmistauduttiin yökalastukseen. Tommi lähti alas hiukan ennen minua. Olin pukemassa kahluuvehkeitä päälle, kun paikallisia kalamiehiä tuli paikalle kolmen auton voimalla. Kaverit laskeutuivat alas joelle koneonget käsissä. Sain vehkeet kasaan ja perhon valittua, kun yksi miehistä kiipesi jo ylös törmälle. Oli tarttunut kolmannella heitolla noin 5 kg taimen lusikkaan. Kaveri sanoi lähtevänsä kotiin saunaan, kun eväs on saatu ja pysyvät kuulemma tuoreempina joessa nuo taimenet. Ai en ollut yhtään kateellinen, no olin kyllä.

Yökalasta aamukalaan

Aloitimme yökalastuksen varsinaiselta Takkupyörteen poolilta, joen itäpuolelta. Paikalla oli meidän lisäksi kolme paikallista perhomiestä. Suosittelen muuten paikalle menijöitä painamaan valoisian aikaan tarkasti mieleen rannassa laskureitin. Nimittäin, kun pimeys saapuu.....? Rinki kiersi moitteetta. Laskumatka oli rantaviivaa mitaten noin 100 metriä. Valoisassa helppoa, mutta pimeässä yhtä tuskaa. Taimenet kohtelivat valoisian aikaan, mutta kun pimeys laskeutui ei molahduksia enää kuulunut. Kokeneemmat sanoivat, että syönti alkaisi nyt ja kestäisi aamunsarastukseen. Tilanne oli todella tukala, olihan minulla mukana vain pienitehoinen valo pimeyttä vastaan. Perhon valinta saatikka vaihtaminen solmun tekemisineen oli aivan toivotonta. Kahden käden vavalla heittäminen 20 metriä leveässä joessa tuntui kyllä todella erikoiselta ja perhossa olikin jatkuvasti pohjaroskaa. Mutta yritettävä oli.

Joen länsirannalla, poolin alapäässä, oli kaveri istumassa rannalla ja uitteli siinä virran

reunassa perhoa. Laskuni loppuvaiheessa vastarannalta kuului melkoinen molahdus ja ajattelinkin, että putosikohan mies veteen. Seuraavaksi kuului innostunut ääni, että "kala kiinni". Lohirullan sirinä täytti hiljaisen illan sekä onkimiehen rumina jokea alaspäin. Taas melkoinen molahdus ja seuraavaksi hiljainen kirous "0,45 peruke ja poikki!" Kalastimme Tommin kanssa noin yhteen yöllä ja teimme päätöksen, että autolle nukkumaan. Muut poolin kalastajat neuvovat jäämään jos mieli saada kalaa. Katsoimme kuitenkin tärkeämmäksi, että koukut ei puhko silmiämme. Umpipimeässä, vailla pimeäkalastus kokemusta, tunteuttamalla joella onkiminen, kahlaamisesta puhumattakaan, tuntui erittäin vaaralliselta.

Aamulla lähdin, kello noin 5:30, Takkusuvannon ja Takkupyörteen välissä olevalle poolille, jossa on tulipaikalla puolikas soutuvene katoxena. Yön kalastajat tulivat vastaan ja sanoivat, että taimenet alkoivat hyppiä ja näinollen eivät ota! Päätin kuitenkin yrittää. Sää oli mainio ja aurinko mukavasti nousussa. Taas mahtavat luonnontaimenet kiusasivat onkimiestä. Oli kyllä todella hienoa kalastaa kapealla joella näkyvää kalaa, vaikka taidot eivät tartuttamiin riittäneekään. Poolille lähtiessä olin keskustellut ylhäällä törmällä, yön kalastuksesta saapuneen, perhomiehen kanssa kärkisiiman paksuudesta ja siitä, että kannattaisiko kalastaa pupalla tai larvalla. Ehdottelin 0,20 mm kärkeä, kaveri sanoi, että "jos taimen ottaa!!! Ylös saanti mahdollisuuksia ei ole, sillä taimenet taistelevat kovemmin, kun saman painoiset Tenon lohet". No, varoituksista huolimatta kokeilin yhden käden vavalla, 0,20 kärkisiimalla ja pienellä nro 12 ruskealla larvalla. Hirmuinen (epäilemättä noin 7 kg) tumma taimen nousi larvaan, kun perho putosi veden pintaan. Kuittisen hermot pettivät jus silloin ja vetäisin perhon pois taimenen suusta. Ehkä parempi näin siima ei olisi kuitenkaan kestänyt? Mutta olisiko ehkä päässyt taluttamaan.

Laskeuduin loppuaamuksi Takkupyörteestä alaspäin kalastaen yöllisen karkuuttajan paikkoja itäpuolelta. Paikalla oli, länsipuolella, pieni syväne, jossa kaveri oli yöllä uittanut perhoaan ja, josta taimen iski. Syvänteestä heti alas mentäessä oli todella matala koski. Mietiskelin kahlaessani, että katkoko taimen kenties siiman kosken kiviin yön pimeydessä. Lupavuorokausi alkoi kääntymä jo loppuaan kohti. Aurinko paistoi lämpimästi, mutta oli aika palata Joensuuhun.

Perhokalastajan Kuusinkijoki

Yllätyksenä koimme Tommin kanssa luonnontaimenten suuren koon ja niiden suuren lukumäärän niinkin mitättömän pienellä joella. Kuusingilla taimen on kuulemma lohimaisesti käytettyvä ja maisemallisesti paikka on mahtava. Vaaroja, metsää ja erämaata riittää. Kuusingille kannattaa mielestäni lähteä jo torstaina siten, että on perillä jo illalla. Siten voi kalastaa kolme yötä. Meidän reissu oli aivan liian lyhyt, matkaa oli kuitenkin yli 500 km. Mietteitä tuli siitä, että kannattaako ajaa Tenolle asti? Jonne on kuitenkin tuplasti matkaa. No, kyllä Teno on kuitenkin täyttymys vuoden odotukselle.

Suosittelen Kuusingilla käyntiä ennen kaikkea suurten taimenten takia, mutta syytä on ennen lähtöä päättää mistä ostaa luvat (ei saa netistä). Missä kalastaa ja loppukesän kalastukseen on hyvä ottaa mukaan kunnollinen otsavalaisin. Kalastus Kuusingilla tapahtuu todellakin kahden käden lohivahkeilla! Lisätietoja innokkaille saa Internetistä osoitteesta www.lohiloordit.com. Sivu on muutaman paikallisen taimenkalastajan kotisivu ja sisältää asiallista tietoa kalastuksesta sekä kalastuspäiväkirjan. Ronkainen Kuusamosta on tehnyt Kuusinkia silmälläpitäen oppaan perhojen sitoille. Itse en pysty perhoissa neuvomaan, koska ainoa otti oli larvaan. Kuuleman mukaan suuret streamerit, mudlerit, kirjoeväsimplut ja klassiset lohiperhot toimivat. Ei pidä tietenkään unohtaa automaattia eli tinseliä kevätkalastuksessa.

Virtaavien vesien sulamista odottaen
Eero Kuittinen

Puukeskus

— SE ON JÄMPTI —

*Pamilonkatu 22 B
80100 JOENSUU*

Pub. 0204 16 5700

Faksi 0204 16 5749

**Rakentajain
Konevuokraamo Oy**
mestari ratkaisu

Wahlforsinkatu 18. 80100 Joensuu
Puh. (013) 127 100

**URHEILUUN JA VAPAA-AIKAAN
PARHAAT MERKIT, EDULLISET HINNAT**

CARLSON Sport

Telkantie 2, 80100 JOENSUU
Puh. (013) 264 0400

RAKENNUSLIIKE

JOEN TALO Oy

*Parrutie 14, 80100 JOENSUU
Puh. (013) 823 520, faksi (013) 823 540
Gsm 0400 274 986
S-posti: joen.talo@kolumbus.fi*

Kesällä 2002

Tenolla

Kesän 2002 matka Tenolle sujui taas kerran mukavasti hyvien kavereiden seurassa. Kun vielä titit silloin tällöin taivuttivat vapaa siiman päässä reutoen oli mieli korkealla ja työasiat onnellisesti unohduksissa. Tänä vuonna kalastukseni keskittyi pääasiassa Dalvadakseen ja Inarinjoen puoli jäi paria käyntiä lukuun ottamatta kokonaan kalastamatta. Yläosan saaliiksi tuli vain yksi meritaimen Mustajokisuun alaosasta. Tenon maisemat tuntuvat vuosi vuodelta aina vain hienommilta. Ehkä niitä myös iän myötä oppii katsomaan toisella silmällä ja osaa antaa arvoa niiden ainutlaatuisuudelle.

Siitäpä tulikin mieleeni kuinka viime vuosina on paljon kirjoiteltu perhonneittämistä ja uusista välineistä, kuten esimerkiksi siimoista. Kirjoittajat jakaantuvat usein miten kahteen eri koulukuntaan, joko puolesta tai vastaan. Toiset ovat uusien välineiden innokkaita kokeilijoita ja puolestapuhujia, kun taas toiset väheksyvät niitä ja vannovat vanhojen varusteiden nimeen. Samoin kirjoitellaan heittotaidon merkityksestä perhokalastuksessa. Usein kirjoittajat ovat sitä mieltä, että hyvä heittotaito ja pitkälle heittämisen merkitys on vähäinen ja tärkeämpää on keskittyä kalastukseen ja perhonneittamiseen. Henkilökohtaisesti olen hyvän heittotaidon osaamisen puolesta puhuja ja mielestäni sitä ei voi liikaa korostaa. Jos hallitsee pitkälle heittämisen sujuvat normaalit heittopituuden taatusti vaivatta. Eli tekniikka ja välineet ovat kunnossa. Sen jälkeen, kun omaa hyvin kulkevan heittotaidon, voi keskittyä perhonneittamiseen eli kalastamiseen ja vaikka

maisemien ihailuun. Kaikki eivät ikävä kyllä ole tässäkään lajissa luonnonlahjakkuuksia, vaan joutuvat tekemään paljon työtä heittotaidon opettelemiseksi. Raakaa työtä, tasapainossa keskenään olevat ja käyttäjälleen sopivat välineet. Siinä taitavat olla alkuasetelmat heittotaidon kohentamiseksi. Harjoittelu ja välineiden hankinta pitäisi vielä suorittaa ennen kalamatkaa. Olen aina ollut surkea perhonneittäjä ja aikaisempina vuosina keskityin lähinnä varomaan kipeytyneitä olkapäitä ja väistelemään heitossa ohikiitävää perhoa. Nyt kun olen luopunut yliolanneittosta ja oppinut jonkin sortin speyheiton alkeet, näyttää tulevaisuus paremmalta.

Olen löytänyt minulle sopivat siimat ampumapäiden kirjavasta joukosta ja jättänyt DT- ja TT-siimat laatikkoon lepäämään ja odottamaan parempia aikoja. Parina viime vuonna olen todella voinut nauttia lohenkalastuksesta ja ympäröivästä luonnosta. Mutta mikä sopii minulle, ei välttämättä sovi toisille. Täytyy muistaa, että kaikki eivät halua pohtia ja vertailla siimojen painoja ja rakenteita. Tai mietiskellä viimeisten "muotivapojen" pysäytyskulmia. Hidastoimintaiset vavat ja DT-siimat löytävät aina paikkansa monien perhokalastajien varusteiden joukossa. Vaikka olenkin nyt siirtynyt ampumapäiden käyttöön, ei koskaan voi tietää mitä uudet tai vanhat tuulet tuovat tullessaan. Viime vuosina olen pitänyt melko säännöllisesti kalastuspäiväkirjaa. Sitä on mukava täytellä pöydän ääressä päivä päätteeksi. Yön ja hiljaisuuden (mökki riittävän kaukana baarin karaokemölinästä) laskeuduttua Tenon ylle.

Tässä tämän kesän Juhannusviikolta parin rivin otteet:

Keskiviikko 19.6.

... mielessäni oli pyörinyt jo parin päivän ajan riikinkukkorunkoinen sarvijaakko kapealla hopeakierteellä. Niinpä sidoin niitä pari kappaletta ennen yöpuulle käyntiä.

Torstai 20.6.

Ajoin klo 10.30 Pekan, Pasin ja Laurin luo Dalvadakseen. Aloitin kalastuksen ja ensimmäisellä laskulla tuli riikinkukkorunkoisella 76 cm koiraskala. Sää vaihteleva, vesi 14, ilma 18. Paineet päivänmittaan 994-1000 Perho 3-haara no 8. Toinen lasku tyhjä. Kolmannella laskulla meritaimen 56 cm, naaraskala. Perho sama. ... Lopetimme klo 19.00 kalastuksen ukonilman vuoksi. Raju raekuuro yllätti juuri, kun saavuimme autoille. Pasin autosta laukesi varashälytin rakeiden voimasta. Maa peittyi valkeaksi.

Perjantai 21.6.

Juhannusaatto Dalvadaksessa. Aloitin klo 12.00. Ensimmäisellä laskulla titti. Toinen lasku tyhjä. Kolmannella otti kallioiden kohdalta parempi kala. Se käänteli jo kylkeään pariin otteeseen, mutta irtosi rantakiville vetäessä. Noin 6 kg? Perho riikinkukkorunkoinen 3-haara no 8. Paistettiin makkaraa ja nautitiin Juhannus-tunnelmasta. Lopetettiin 23.30 ilma 6 C paine 1004, puolipilvinen. Edellisenä yönä oli Hiltusen Veikko saanut riikink.runkoisella titin. Juhannusaattona hän sai Salmen Karin "Grey Heron" -versiolla 7 kg ja 4 kg kalat. Koko 2/0.

Lauantai 22.6.

Klo 11.00 Dalvadakseen. Klo 15.00 otti no 8 3-haara riikink.runkoiseen tosi pirteä (5 hyppyä) 3 kg kala. Ilmanpaine 1004, ilma 10 C ja vesi 13,5 C. Puolipilvinen sää, kova puuskittainen tuuli. Pari karkuutusta. Pasille titti, Laasasen Simolle 3 kg kala.

Sunnuntai 23.6.

... Dalvadas 3.2 kg ja 1.5 kg + pari irti. No 8 3-haara riik.runkoinen. Laasasen Simo sai 6 kg kalan. Tuolta viikolta jäi ehkä parhaiten mieleen Syrjäsen Laurin useat karkuun päässeet komeat kalat. Välillä tuntui siltä, että Lauri on siirtynyt kokonaan "release - kalastajaksi". Lisäksi mieleen painui lupaavan perhokalastajajuniorin Kettusen Jussin saamat ja karkuuttamat kalat. Kaihomielellä ja kateellisena seurasin niitä ilonhetkiä ja tunnekuohuja, joita tilanteet nostattivat nuoressa kalamiehessä. Hienoa, että mukana on jälkikasvua oppia ja kokemusta hakemassa. Ja aikanaan viemässä perhokalastuskulttuuria eteenpäin.

Salmen Karin "Grey Heron"

Koukku: 2/0 yksihaarainen

Hela: Hopea

Perä: Keltainen silkki

Pyrstö: Crest

Vyö: Punainen villa

Kierre: Hopea flat ja oval

Runkohäkikä: Musta haikara

Runko: Musta silkki

Kurkkuhäkikä: Mustavalkea helmikana

Siipi: Alla valkokärkinen orava päällä mallard

Pää: Musta (Perhon reseptissä voi olla virheitä, mutta toivottavasti joku korjaa mikäli niitä havaitsee).

"Riikinkukkorunkoinen Sarvijaakko"

Koukku: no 8 3-haara

Pyrstö: Majava (1,5 x runko)

Vyö: Oranssinpunainen villa

Kierre: Kapea hopea oval

Runkohäkikä: Ruskea kukko

Runko: Riikinkukko

Siipi: Alla ruskea majava päällä oliivinvihreä majava (pituus pyrstön puoliväliin).

Joulua ja vapaapäivien joutenoloa odotellessa

Esa Hurri

Nyt perhoja s i t o m a a n !

Olen vuoden verran kirjoittanut Perhokalastuslehteen juttusarjaa suomalaisista perhonsitojista ja sarjan myötä olen jututtanut tähän mennessä lähes kymmentä tunnettua perhonsitojaa. Jokaisella on omat motiivinsa perhojen sidonnassa. Jollekin se on kaunis sidos, toiselle mainio ottiperho, kolmannelle menestys kilpailussa, mutta ehkä se kaikkein tärkein sittenkin on kalan otti omaan perhoon.

Omassa perhoseurassamme on sitoja aina maailman huipulta meihin kömpelösormisiin tumpeloihin, mutta ei kukaan ole 'seppä syntyessään', kuten vanha sanonta kuuluu. Jututtaessani Saravon Pekkaa, moninkertaista perhosidonnan maailmanmestaria (juttu tulee ulos Perhokalastuksessa keväällä 2003). Pekka kertoi kokemuksiaan oman perhokalastuksensa alkuajoilta. Silloin perho höystettiin saalisvarmuuden parantamiseksi madolla! Lohdullista. Vuosien ja monien kurssien jälkeen noista matoperhoista on kehkeytynyt maailman parhaita perhoja.

Perhoseurassamme eräänä tavoitteena on ollut nuorten ja vanhempienkin innokkaiden perhonsitojien ohjaaminen tähän harrastukseen. Joillekin kynnyks saattaa olla korkea, mutta rohkeasti vain mukaan kerho- ja sidontailtoihin! Uskomattoman moni pieni ja vähän suurempikin vinkki vaihtaa omistajaa noissa illoissa. Joskus kun kirjatiedoista ei tunnu olevan mitään

apua, saattaa kokenut sitoja kertaheitolla neuvoa niksin, jolla ongelma ratkeaa. Eikä seurassa tarvitse olla yksin. Aina toisinaan kuulee, että kun ne kaikki osaavat ja tietävät, ei sinne ilkeä mennä. Mutta kun on kerran käynyt katsomassa touhua, onkin moni pyörtänyt sanansa. Ja vaikka ei itse sidokaan perhoja, on mukava käydä juttelemassa kokeneiden konkareiden ja nuorten palavaintoisten kalaveikkojen kanssa.

Seura ei ole kovinkaan aktiivisesti hakenut suurta jäsenpotentiaalia, sillä vapaaehtoisin voimin Joensuun Perhokalastajien pyörittäminen vie jo nyt aikaa ja voimavaroja toimijoilta. Niinpä uskallankin kääntyä Tuikin lukijoiden puoleen; Kaikki toteuttamiskelpoiset ideat ovat tervetulleita! Jokainen vapaaehtoisesti kerhoiltaa vetämään ilmoittautuva tai jonkun vieraan vetäjän kerhoiltaan ideoiva on pienen kultakimppaleen arvoinen. Jokainen perhoista tai niihin liittyvästä kalastuksesta, vaikkapa kalankäsittelystä kertova otetaan hallituksen puolesta lämmöllä vastaan.

Talven pakkasillat ovat oivallista aikaa varmentaa taitoja ja tehdä sidoksia ensi kesää varten, sillä kesä ja avoimet vedet ovat lähempänä kuin arvaakaan. Vanhan uskomuksen mukaan kalakavereille ei saa toivottaa kalaonnea, mutta onnistuneita ottiperhoja, hyvää uutta vuotta ja sitten jo ensi kesäksi kireitä siimoja...

Perhoterveisin
Matti Kettunen

**JOENSUUN
RETKI JA
PYÖRÄ**
Koskikatu 9, 80100 JOENSUU
☎ (013) 228 618

RUUVI- JA KIINNITYSALAN ERIKOIS-

KARJALAN PUU OY

Salpakatu 6, 80100 Joensuu, puh. (013) 897 801
auto 0500 272 147, 0500 579 358, faksi (013) 897 805

Sinun Kotiasi Varten

SKV

Välityspalvelu • Isännöinti

Malmikatu 5, 80100 Joensuu
Puh. (013) 254 3220
Internet: www.skv.fi

**Kaihদিনalan
laatumerkki**

SÄLEKAIHTIMET, RULLAVERHOT
PYSTYLAMELLI, -PLISEE KAIHTIMET
MARKIISIT YM. ALAN TUOTTEET
KORJAUKSET, HUOLLOT
MITTAUS, ASENNUSPALVELUT

Tehdas ja myymälä
Artic-Kaihdin Oy
Puh. (013) 2645 110
Faksi (013) 2645 115
Salpakankaankatu 38, 80100 Joensuu
myynti@artickaihdin.fi

• LASIT • ERISTYSLASIT • PEILIT

RÖSCHILTÄ

**JOENSUUN LASI- JA
PEILIHOMO**

PAUKKAJANTIE 6
80130 JOENSUU
PUH. (013) 316 722
FAKSI (013) 316 729

Tilaukset

Tilaan:

- Perhokalastus-lehden
 Urheilukalastus-lehden
 Yhteistilaus
 Olen SUKL:n jäsen

Tilaushinnat jäsenille:

Perhokalastus-lehti	25,50 €
Urheilukalastus-lehti	30,50 €
Yhteistilaus	55,50 €

Tilaukset ei jäsenille:

Perhokalastus-lehti	30,50 €
Urheilukalastus-lehti	35,50 €
Yhteistilaus	62,50 €

Nimi: _____

Osoite: _____

Postitoimipaikka: _____

Puhelinnumero: _____

Suomen Urheilukalastajain Liitto ry on lähestynyt seuraamme kirjeellä, joka koskee Perhokalastuslehden ja Urheilukalastuslehden vuosikertojen tilaamista tulevana kautena 2003. Jokainen seuran nimissä tilattu lehti kartuttaa varallisuuttamme! Jos haluat tilata jommankumman lehden, täytä oheinen tilauslomake ja lähetä se eteenpäin osoitteeseen:

Pasi Kettunen, Kuusenkatu 9, 80220 Hammaslahti.

- Vanerit • Hyllylevyt •
- Ecolam® -työpöytätaiset •
- Liimapuulevyt • MDF-levyt •
- Kosteantilan levyt • Sahauspalvelu •

SOUDAL

- Uretaanit • Silikonit
 - Liimamassat
- ammattikäyttöön

Av. ark. 7.00 –17.00

PALAVANERI KY

Puh. (013) 225 245

Faksi (013) 225 295

Salpakankaankatu 36, 80100 Joensuu

www.palavaneri.com

M A T T O A S E N N U S

J. HEIKKINEN OY

Rekkatie 3, 80100 JOENSUU - Puh. (013) 223 140 - Fax (013) 223 141

JOENSUUN PERHOKALASTAJAT RY

Yhdistys on perustettu 1984, syyskokouksen päättämä hallitus vuodelle 2003:

<i>Puheenjohtaja</i>	Pasi Kettunen	puh.	k. 747 140 t. 749 171
		s-posti:	pasi.kettunen@pyhaselka.fi
<i>Varapuheenjohtaja</i>	Matti Kettunen	puh.	k. 744 452 t. 267 5530
		gsm	050 539 4393
		s-posti:	kettu@pelu.jns.fi
<i>Sihteeri</i>	Reijo Ikonen	gsm	040 703 8530
		puh.	896 095
		s-posti:	reijo.ikonen@hahle.com
<i>Rahastonhoitaja</i>	Jarmo Pehkonen	puh.	892 077
		gsm	0400 122 181
			t. 050 327 1208
		s-posti:	jpehkone@saunalahti.fi
<i>Jäsen</i>	Juha Kukkonen	puh.	801 840
		gsm	0500 375 703
		s-posti:	juha.kukkonen@flyfish.inet.fi
<i>Jäsen</i>	Heimo Turunen	puh.	553 669
		gsm	040 584 2388
<i>Jäsen</i>	Olli Koskinen	gsm	050 341 8108
		s-posti:	olli.koskinen@joensuu.fi

Sanomalehti **KARJALAINEN** on seuran tiedotuslehti. Sen perjantain järjestöpalstalla ilmoitetaan kaikista mahdollisista tapahtumista tai muutoksista, joita on tullut **Tuikissa** ilmoitettuun ohjelmaan.

Seuraava Tuikki ilmestyy MAALISKUUSSA. Aineiston viimeinen jättöpäivä on 10.3.2003. Toimita Tuikkiin tuleva aineisto suoraan taittajalle sähköpostitse osoitteella: maarit.ignatius@surfeu.fi tai postitse osoitteella: Oksojankuja 1 D 8, 80260 JOENSUU. Aineistoa ottaa myös vastaan Matti Kettunen, s-posti: kettu@pelu.jns.fi tai osoitteella: Tuulikinkatu 11 B, 80260 JOENSUU.